

skal forøvrigt gjøre det ærede Thing opmærksom paa, at Summa Summarum af Argumenterne reducerer sig til, at man siger, at „det har bestaaet meget længe“; ja, det have ogsaa vi indrømmet, men derfor kan det meget godt forenes dermed, at man vel ikke udtrykker sin Dabel i den Forstand, at man siger, man finder det opvækkende, men dog fremsætter en bestemt Paastand paa, at det er en Anvendelse af den militære Styrke, som er usforenelig med Militærstyrkens Opgave, at gjøre den det til Pligt ligeoverfor Publicum at sørge for Ordens Opretholdelse, samt at man udtaler, at det ikke stemmer med Grundlovens Forsætning, at Ordenen skal opretholdes af Publicum selv — og i saa Henseende kunne vi tænke, om vi end ikke kunne der i andre Henseender, for andre Nationer være et Dydsmonster — subsidiairt af Politimagten og først i yderste Nødstilfælde af Soldaterne. Jeg vil gjerne indrømme, at man aldeles bona fide, og derpaa er Sutet at sige, er gaaet ind derpaa, men naar man saa herfra udtaler, at det er urigtigt, saa er det, om man vil, en Slags Dabel, men dog først og fremmest en Paastand paa, at det skal søges afhjulpet tilligemed mange af dets Conseqventer; men dette foresligger ikke nu.

Wessely: Jeg skulde blot tillade mig en kort Bemærkning med Hensyn til, at den høitærede Kultusminister ytrede, at Forhandlingen egentligt henhørte under Finantsloven og ikke under Statsregnskabsets Afgjørelse, at det forekommer mig at være en almindelig Regel, at naar der har fundet en Udgift Sted, som ikke er hjemlet i Finantsloven, saa maa det afgjøres ved Regnskabsets Revision, og at man ved Bestemmelsen deraf ikke kan affe fra, om denne Udgift har været hensigtsmæssig eller ikke. Man kan ikke sonde disse

to Ting fra hinanden, det vil sige, man kan vel gjøre det, men man vil da komme til et urigtigt Resultat, naar man ikke tager Hensyn tillige til det Hensigtsmæssige. Jeg skjøner derfor ikke rettere, end at det er tilstrækkeligt motiveret af det ærede Udvalg, at Anvendelsen af Militærmagt i det omhandlede Tilfælde ikke er hensigtsmæssig. Med Hensyn til det Udtryk, der er brugt: „for denne Gang“, skal jeg gjøre opmærksom paa — thi det forekommer mig, at det ikke stiller sig saa ganske klart for den ærede Kultusminister — at det vil have det tilfølgende, at denne Post vilde, naar den atter fandtes i et senere Regnskab uden at have Hjemmel i Finantsloven, af Revisionen blive indstillet til Ansvar. — Med Hensyn til den anden Post, der har været under Omtale, et Tilbud af 825 Rd. til den polytekniske Lærestiftelse, da har Revisionen simpelthen opfattet Spørgsmaalet fra den Side, at det var et Tilbud, der gjordes denne Anstalt, forsaavidt den trængte dertil, og at der, naar den ikke behøvede det, ingen Grund var til at bevilge det. Med Hensyn til det Forslag, jeg selv har gjort, om at Posten under 1 c skulde afstemmes særskilt, da var jeg ikke sikker paa, om Udvalget ved at bruge Udtrykket: „kan passere“, sigtede til Realiteten eller til en urigtig Postering, idet nemlig Summen var opført paa en Konto, hvor den ikke hørte hjemme; men da jeg har erfaret af Ordføreren's Motivering, at der dermed ikke er sigtet til selve Udgiften, men kun til Posteringen, fraskalder jeg mit Forslag om en særskilt Afstemning af denne Post.

Formanden: Den ærede Landstingsmand har saaledes fraskaldet sin Paastand om særskilt Afstemning af denne Post. Jeg maa da spørge, om Noget optager den saaledes fraskaldte Paastand. (Ophold.) Den er saaledes fraskalden.